

Anii vieții

Lucica Boltasu

Anii vieții

Motto:

"Anii vieții noastre se ridică la șaptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari,
la optzeci de ani; și lucrul cu care se mândrește omul în timpul lor
nu este decât trudă și durere, căci trece iute, și noi zburăm.
Dar cine ia seama la tăria mâinii Tale și la urgia Ta,
așa cum se cuvine să se teamă de Tine?
Învăță-ne să ne numărăm bine zilele, ca să câpătăm o inimă înțeleaptă!"

(Psalmii 90:10-12)

Prea repede ni se duc anii și ne trezim deodată bătrâni,
Ne dumirim privind oglinda, doi ochi privind doi ochi străini,
Obrazul cândva roș ca focul, de tinerețe-mbujorat,
Acuma-i palid, fruntea-naltă arată cât e de brăzdat,

Nu ne dăm seama că finalul se-apropie vertiginos,
Parcă mai ieri rosteam silabe, cu glas timid, cu glas sfios.
Și primii pași...nu-mi vine-a crede! Realizăm mult prea târziu,
Că viața e un dar ce poate fi colț de rai sau loc pustiu,

Desaga ce-o purtăm în spate, adună-n ea bune și rele,
Cu cât trăim doar pentru sine, cu-atât poverile-s mai grele,
Iar la final, la despărțire, când vrem un zbor spre cerul sfânt,
Ferească Domnul să ne țină agoniseala de pământ,

Am zice după suflet, gânduri, că suntem tineri, nu-i așa?
Analizându-ne mai bine, realitatea-i altceva...
Piciorul alerga pe cale și mâinile munceau de zor,
Acuma, gârboviți de vreme, abia pășim, căci toate dor,

Odat' cu trecerea prin viață nici hrana nu mai are gust,
În fagure nu simt dulceața și strugurele-i fără must,
E o părere, știu prea bine dar toate trec, cum trec și eu,
Ce mă mai ține în putere, e Însuși Domnul Dumnezeu,

Prea repede ni se duc anii și ne trezim deodată bătrâni,
Ne dumirim privind oglinda, doi ochi privind doi ochi străini,
Dar dacă am ales în viață să fim uniți cu Dumnezeu,
De trupul din afar-se trece, lăuntrul e-nnoit mereu,

Și în oglindă, ce minune, un chip de slavă vom vedea,
E chipul Domnului Mesia, ce-a luat păcatu-asupra Sa,
Ne-a curățit în sfântu-I sânge, ne-a dat avânt și noi puteri,
De-aceea prietene, te-ncrede în ce-a promis! Tu, cel de ieri,

Te leapădă de zgura lumii, căci focul sfânt te-a curățit,
Cuptoarele au dat luminii un vas de cinste, lămurit,
Tu nu ești singur, chiar de anii te-au despărțit de ce-ai iubit,
Îl ai pe Dumnezeu alături, te bucură, fii fericit!

Avem un timp aici cu toții, apoi la ceasul hărăzit,
Vom părăsi această Terră spre plus sau minus infinit,
Nu-i altă cale, veșnicia de vrei alături de Cristos,
Te pocăiește! Nu vrei oare să-ți spună: "Rob bun, cedincios!"?

21/09/14, Barcelona-Lucica Boltașu